

SANT ANDREU

[Història]

La menció més antiga que se'n coneix data de l'any 966, no és fins al 1034 que es forma el nom de Sant Andreu de Palomar. Els seus límits anaven del Besòs fins a la serra de Collserola i de Montcada nord, fins a Sant Martí de Provençals.

Al segle XVI el creixement de la població juntament amb la construcció de nous habitatges i masies va anar convertint el terme municipal en un ric espai per al conreu. Al llarg del segle XIX, comença la seva industrialització, deixant enrere l'agricultura. És a partir dels anys '50 on es registra un dels creixements més forts. El treball es concentra a les fàbriques: El Vapor de Fil (posteriorment Fabra i Coats), La Algodonera etc. així com als Tallers de Renfe.

1930 Vol aerí Sant Andreu

[Agricultura]

La riquesa principal del barri era l'agricultura. La seva situació a la plana dotava la terra d'alta fertilitat, regada pel rec comtal, on es dipositava la terra d'alluvió del riu Besòs.

Les masies escampades per la demarcació del poble de Sant Andreu de Palomar eren propietat de la classe mitjana que arrendava o cedia les terres a tracte, originant així la pagesia de Sant Andreu.

1920 Segadors camps de Sant Andreu

[Rec Comtal]

El propòsit fonamental del Rec era fer moure els molins ubicats al llarg del seu recorregut, regar les terres i abastir nous espais productius, ajudant al desenvolupament industrial i agrícola.

La seva ubicació marcava el límit entre el nucli de població i la zona agrícola. Creant alhora un eix d'activitat social on s'hi anava a passejar, banyar-se o pescar.

1920 Rec Comtal, església de Sant Andreu

[Social]

El sentiment de comunitat i de lluita defineix l'àmbit social. Iniciat a l'Edat mitjana amb les revoltes pageses, passant per la revolta dels Segadors (iniciada a Sant Andreu l'any 1640). Els habitants del barri s'unien per lluitar pels seus drets. Al segle XX es funda la primera associació de veïns, amb la mateixa premissa, lluitar pels drets i per la recuperació del barri. Aconseguint fins a la data: la creació d'un Ateneu Llibertari no reïxit; la no especulació urbanística dels terrenys de l'antiga Pegaso, pel retorn de La Rambla; la salvació de Can Guardiola; les reivindicacions dels terrenys de Can Fabra; de la Fàbrica Nacional de Colorants; la integritat del Cementiri; les casernes militars; les naus de la Fabra i Coats; la 'La Rosa', avui 'Clínica Coroleu' etc.

1976 Revoltes al barri